

עפ"ג 49806/07/13 - דראר אלסנע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 49806-07-13 אלסנע(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' הנשיא יוסף אלון - אב"ד כב' השופט יורם צלקובניק כב' השופטת יעל רז-לוי
המערער
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד אחמד ותד

ב"כ המשיבה עו"ד איילת קדוש

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע בעבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקיד (מספר עבירות) לפי סעיף 274 (1) לחוק העונשין תשל"ז-1977. בעקבות ההרשעה נידון המערער ל-20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצר, 12 חודשי מאסר מותנים, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי לשני המתלוננים, שהינם שוטרים סך של 5,000 ₪ ו-3,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת המאסר בפועל וכן לעניין רכיבי הקנס והפיצויים.

נציין כי שני המתלוננים לא צורפו כמשיבים להודעת הערעור ומשכך, ולאור ההלכה הקיימת, אין מקום להתערב בפיצויים שהוטלו.

על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה המערער, ביום 9/8/2012 סמוך לשעה 03:00 לאחר חצות, בישוב עומר התגלו המערער ואדם נוסף שזהותו לא הובררה, כשברשות האחר מברג המשמש ככלי פריצה, לעיניהם של שני שוטרים שעסקו בפעילות מבצעית, עקב ריבוי התפרצויות בישוב.

המערער והאחר לבשו קפוצ'ונים וכובע כיסה את ראשם, ולאחר שנצטוו לעצור על ידי שני השוטרים, החלו המערער וחברו במנוסה שבמהלכה השליך האחר את המברג שהחזיק בידו. שני השוטרים הדביקו את המערער ובמהלך ניסיון לעוצרו - וחרף כך שהודע למערער כי המדובר באנשי משטרה - ניסה המערער למנוע מעצרו ותקף את שני השוטרים באגרופים ובבעיטות; בסופו של דבר נכבל ונעצר. בשל אלימותו, נגרמו לשוטרים, על פי הפירוט בכתב האישום, המטומות ופציעות אחרות ושני השוטרים נזקקו לטיפול רפואי.

עמוד 1

ב"כ המערער עו"ד וואתד, שהיטיב לטעון לטובת מרשו הן בכתב והן בע"פ, קובל על חומרת העונש נוכח גילו הצעיר של המערער שהינו יליד 1993 ובשל נסיבות אישיות ומשפחתיות המפורטות בתסקיר שירות המבחן, ושעולה מהן כי בשל דוחק כלכלי ומשאביו של המערער ריצה עונש מאסר ממושך, גדל המערער בלא שהשתלב במסגרת מסודרת ואף היה מעורב בפלילים מנערו.

ב"כ המערער סבור כי נוכח אותן נסיבות ומשהמערער בחר להודות בעובדות כתב האישום, ללא כחל ושרק, ואף הביע חרטה, הרי שהיה מקום להטלת עונש מאסר מתון יותר ומתחשב יותר.

עפ"י תסקיר שירות המבחן עולה, כי המערער סיגל לעצמו דפוסי התנהגות עברייניים וקיים סיכון גבוהה להישנות תופעות התנהגות עבריינית בעתיד, וזאת לאחר שהמערער אינו מפנים למעשה את הצורך בשינוי אורחותיו, ושרות המבחן אף אינו בא בכל המלצה טיפולית בעניינו.

אכן המערער הסתבך בעבר בעבירות של תקיפת שוטרים ובעבירות רכוש ואף ריצה עונש מאסר לא קצר, זמן לא ארוך לפני ביצוע מעשה העבירה שבפנינו. עוד יש לציין, כי תלוי ועומד נגד המערער כתב אישום נוסף המייחס לו, בין היתר, עבירה של הפרעה לשוטרים.

מעשי העבירה בהם הורשע המערער חמורים בנסיבותיהם ונסיבות שהייתו של המערער באישון לילה כפי שתואר לעיל, הצדיקו עיכובו ע"י השוטרים לצורך בדיקת מעשיו. האלימות שנקט המערער אינה מבוטלת, וכך אף תוצאות האלימות שהסתיימה בנזקי גוף לשני שוטרים שפעלו במסגרת תפקידם.

העונשים שהטיל בית משפט קמא אינם קלים ואולם נוכח עברו השלילי של המערער, התרשמות שירות המבחן והצורך בהטלת ענישה מרתיעה בעבירות שעניינן תקיפת שוטרים, הגענו לכלל מסקנה, כי אין מקום במקרה זה להתערב בעונשי המאסר שהוטלו.

עם זאת, נוכח הפיצוי שעליו הורה בית משפט קמא ואורך תקופת המאסר, אין אנו רואים מקום בנוסף להטלת קנס, והוא יבוטל.

בכפוף לאמור, נדחה הערעור, ומרכיבי העונש עליהם הורה בית משפט קמא, למעט הקנס, ישארו בעינם.

**ניתן והודע היום כ"ט טבת
תשע"ד, 01/01/2014 במעמד
הנוכחים.**

יעל רז-לוי, שופטת

יורם צלקובניק, שופט

יוסף אלון, נשיא

הוקלד על ידי שולמית אברהם